

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

حزب کار ایران (توفان)

۰۳ دسمبر ۲۰۲۰

سخنی کوتاه درباره «دیگو مارادونا»، اسطوره فوتبال جهان

«دیگو مارادونا»، قهرمان افسانه‌ی تیم ملی فوتبال ارجنتاین روز چهارشنبه ۵ آذر [قوس] (۲۵ نومبر) در پی یک حمله قلبی درگذشت و میلیون‌ها نفر را در سراسر جهان در غم و اندوه فرو برد.

در این مختصر آهنگ آن نداریم تا از توانی‌های فوتبالی او سخن بگوئیم، در این مورد تمام رسانه‌های ورزشی جهان بسیار سخن گفتند و نوشتند. آنچه از آن کمتر سخن رفته است، در مورد درآمد او علیه ظلم، ستم و فقری است که با آن سر آشتی نداشت. زیرا خود در مناسباتی بسیار تنگدستانه بالیده و فقر و ستم طبقاتی را با پوست و گوشت خود چشیده بود. او از مادری ایتالیایی‌تبار و پدری سرخپوست، در یکی از فقیرترین محلات در حومه «بونئس آیرس» زاده شد. در کودکی ناچار بود اتاقی چهار متر مربعی را با هفت خواهر و برادر دیگر خود تقسیم کند. به دلیل جثه کوچکش همبازیان او را جدی نمی‌گرفتند و مجبور بود بیش‌تر با خودش بازی کند. معروف است که در کودکی با یک پیاز یا مالته آنقدر روپایی می‌زد که آن‌ها را کاملاً آبلمو و متلاشی می‌کرد. آرزویش داشتن یک توپ چرمی فوتبال، کفش و لباس برای بازی در زمین چمن بود.

«مارادونا» گرچه در ورزش فوتبال یک اسطوره و نابعه‌ای استثنائی به شمار می‌رفت، اما در عرصه سیاست نیز در میان فوتبالیست‌های جهان یک استثناء بود. در سال ۱۹۸۲ بین ارجنتاین و انگلیس بر سر مالکیت جزایر فالکلند جنگی درگرفت که ۷۴ روز طول کشید و منجر به مرگ ۶۴۹ اجناتینی شد. جزایر فالکلند سال‌های طولانی در اشغال امپریالیسم انگلیس قرار داشت و هنوز هم دارد. در یک چهارم نهائی جام جهانی ۱۹۸۶ مکزیکو، «مارادونا» توپی را در یک شرایط استثنائی با دست به دروازه انگلستان چسباند و داور مسابقه گل را پذیرفت. وقتی خبرنگاران از «مارادونا» درباره این گل پرسیدند، او زیرکانه همچون یک سیاستمدار جوان و باهوش پاسخ داد: «دست من؟ نه این دست خدا بود که انتقام مردم ارجنتاین را گرفت».

دست او در ورزشگاه «آزتکوسیتی» مکزیکو، تیم ملی فوتبال انگلیس را به شدت تحقیر کرد و به خانه فرستاد. البته گل دوم او به انگلیس، که با دریبل جادویی پنج بازیکن حریف به ثمر نشست، از او اسطوره‌ای فراموش‌نشده آفرید. به طوری که «اریک کانتونا»، بازیکن بزرگ پیشین تیم ملی فرانسه و باشگاه «منچسریونایتد» گفته بود: «در گذر زمان همه خواهند گفت مارادونا برای فوتبال همان چیزی بود که موتسارت برای موسیقی بوده است». سال ۲۰۰۲ در نظرسنجی «فیفا» این گل به عنوان «گل قرن» فوتبال برگزیده شد.

«مارادونا» به دلیل ریشه در فقر و تنگدستی همیشه در کنار خلق‌های تحت ستم امریکای لاتین قرار داشت و از مبارزات آنها جسورانه حمایت می‌کرد. از رهبران ممالک مترقی و ضدامپریالیست کوبا، ونزوئلا و بولیوی... بی‌پرده دفاع می‌کرد و تا آخر به آرامانش وفادار ماند. «مارادونا» بارها از خلق در بند فلسطین به دفاع برخاست و اشغال این سرزمین، سرکوب و ترور توسط صهیونیست‌ها را محکوم کرد. این‌ها همه نشان از آگاهی و بیداری او و ریشه در درد مشترکی داشت که او را به خاری در چشم امپریالیسم امریکا و صهیونیسم اسرائیل بدل نمود. یادش گرامی باد!